

"Einde der illusie" in Het Vrije Volk (31 augustus 1954)

Source: Het Vrije Volk. 31.08.1954. [s.l.]. "Einde der illusie".

Copyright: (c) Het Vrije Volk

URL:

http://www.cvce.eu/obj/einde_der_illusie_in_het_vrije_volk_31_augustus_1954-nl-70d2a94a-91ef-4bca-8e88-d9af6e77036a.html

Date de dernière mise à jour: 15/07/2016

Einde der illusie

"De Europese politieke gemeenschap was een droom. Europa is er nog niet rijp voor. Het is te hopen dat men verder geen tijd meer verknoeit door achter onmogelijkheden voort te strompelen. Het realistische minimum dat te verwerkelijken is, komt neer op de bewapening van Duitsland in het raam van een bondgenootschap, met een Europees geordende bevelvoering en controle." Dat is de mening van de "Corriere della Sera", die steeds het pleit gevoerd heeft voor de EDG.

"Een zuivere en eenvoudige alliantie tussen de mogendheden, die aan een gemeenschappelijke defensie willen meewerken, schijnt ons de beste weg. Vooropgesteld moet dan worden dat met de super-nationale bovenbouw voor Engeland ook de laatste hindernis wegvalt om als gelijke met de zes van „Klein Europa" mee te werken." Aldus de "Stampa", ook een Italiaans blad, dat voor de Europese integratie steeds geijverd heeft.

Het duidelijkst evenwel is het dagblad "Tempo" met het volgende commentaar: "De conferentie te Brussel is het einde van alle illusies. Een kringloop is geëindigd. Een nieuwe begint. Het zal goed zijn, onmiddellijk de vereiste besluiten te nemen. De NAVO moet de hoeksteen blijven van de Europese defensie. Het ogenblik is gekomen om het Duitsland van Bonn zijn souvereiniteit te geven, het toe te staan zich te bewapenen en het in de NAVO op te nemen. Zal Frankrijk zich daartegen verzetten? Ook het Franse nationalisme moet zijn grenzen vinden in de logica en in de ervaring van twee wereldoorlogen. Beide wijzen niet op een aansluiting bij Rusland maar bij de Angelsaksische mogendheden."

Ziehier drie Italiaanse meningen, gebaseerd op de onvermijdelijkheid van de beslissing, die Maandagavond in de Franse Kamer een feit is geworden. Daarmee kwam meteen het einde van de kermis der intriges, waarin de EDG twee jaar werkloos heeft rondgetold. Men kan een strijdvraag zó tot berstens vullen met kwaadwilligheid, wantrouwen, venijn en eigengerechtigheden, dat reeds daardoor een beslissing met een kleine meerderheid geen uitkomst biedt. Van de socialistische Kamerfractie stemden 50 leden vóór de EDG en 54 tegen, ondanks allerlei disciplinaire maatregelen, waarmee het Partijbestuur de "rebellen" bedreigde, die hun persoonlijke mening stelden boven Congresbesluiten. Een dergelijke massale rebelle bewijst wel duidelijk, hoezeer het politieke leven in Frankrijk door de strijd om de EDG ontwricht was.

Het was een illusie, van Mendès-France te verwachten, dat hij wel zou kunnen, wat geen zijner voorgangers sinds Mei 1952 heeft gekund. In werkelijkheid kon hij maar twee dingen: óf een EDG erdoor jagen, die hij in Brussel heeft geoffreerd en die geen EDG meer was, óf Frankrijk verlossen van een totaal bedorven en verdorven strijd om de EDG door haar in het parlement te laten verwerpen. Die laatste beslissing is nu gevallen: ruim 200 Franse afgevaardigden hebben met 100 Russische de onzuivere meerderheid geleverd tegen een Europese defensie met super-nationale bovenbouw. De Franse nationalist, die Duitsland tot iedere prijs onder de duim wilden houden, leverden willige hulpstroepen aan Moskou, dat geen verenigd Europa, in welke vorm ook, duldt.